

nogen Maade kan forlanges. Denne Under-
 søgelses Resultater foreligge for Folketinget,
 idet der her er omdelt, vistnok i afvigte
 Samling, en Beretning om Opmaaling og
 Underjøgelse vedrørende Forbedring af Be-
 sejlingsforholdene i Limfjorden. Beretningen
 vil findes understreven af Ingeniør Olsen-
 dorff, en af Vandbygningingeniørerne, der
 er stationeret i Frederikshavn. Der gøres
 heri ikke blot Rede for, hvad der kan gøres,
 men ogsaa, hvad de vedkommende Foran-
 staltninger ville koste, og jeg skal nævne det
 i Hovedtrækkene. Det Spørgsmaal, der
 rejser sig, naar Limfjordsløbet skal uddybes,
 er, om en bedre Ordning af Forholdene i
 den østre Del af Limfjorden, den Del, der
 gaar hen imod Løgstør, og da kan man gaa
 to Veje, enten gennem Drogeløbet og Bej-
 strup eller grave et nyt Løb over Løgstør
 Grunde, eller gennem disse to forstnævnte
 Grunde, vil gaa ind til Løgstør og benytte Løgstør
 Kanal, og søge den udvidet og uddybet.
 Begge disse Tilfælde ere undersøgte, og der
 foreligger Oberlag over, hvad Beføstningen
 bliver. Den første af mig nævnte Frem-
 gangsmaade, at gaa til et Løb over Løgstør
 Grunde, vil koste 1,160,000 Kr., den anden,
 at benytte Løgstør Kanal, vil koste 1,530,000
 Kr. Det sidste er altsaa noget dyrere, men
 herved er at bemærke, at hvis man gaar
 den første Vej, vil man komme til en aarlig
 Bedligholdsudgift der er anslaaet til
 60,000 Kr. Gaar man den anden Vej, vil
 man komme til, foruden hvad der nu anvendes
 til Løgstør Kanal, en Forhøjelse af 28,000
 Kr., og allerede paa Grund deraf, vil
 det være klogt at gaa Bejen gennem
 Løgstørkanalen og søge den uddybet, idet
 man ellers vil faa langt mere tærende
 aarlige Udgifter, altsaa Renter, paa sig end
 ellers. Der er for mig ikke Spørgsmaal
 om, at det Formaal, som man maa søge at
 faa realiseret, er at komme til en omtrent
 egal Sejlbarhed over hele Limfjorden. Jeg
 tror ogsaa nok, man kan spændere en større
 Udgift derpaa, og det, her er anslaaet, kan
 ingenlunde anses for urimeligt. Men dette
 Spørgsmaal staar jo i en ganske natuelig
 Forbindelse med det Spørgsmaal, som blandt
 andet er rejst i Betænkningen under Nr. 40,
 hvor man ønsker, at hele Vestkysthavnespørgs-
 maalet, herunder indbefattet Thyborønkanalens
 Besejlingsforhold, maa komme frem til Be-
 handling paa Rigsdagen, samt at der maa
 blive forelagt en samlet Plan for den frem-
 tidige Udvikling af vore Vandveje. Det
 sidste Tillæg er jo meget betydeligt, og an-
 gaar ikke blot Forholdene Nord paa, men
 kan ogsaa forstaaes som andre Vandveje, dog
 er det vel bedst, at vi foreløbig holde os til

Limfjorden og det, som ligger Nord for Lim-
 fjorden. Det vil være klart, at det første
 Spørgsmaal, Thyborønkanalens Besejlings-
 forhold, maa fornøftigvis staa i nøje For-
 bindelse med Limfjordens Besejlingsforhold,
 thi kan man sikre sig en Besejling af Thy-
 borønkanalen — og jeg haaber, det kan ske
 — med en Dybde, der nogenlunde svarer til
 den bedre Dybde, man ønsker at naa i Lim-
 fjorden, er det klart, at man har naaet noget
 betydeligt. Saa har man ikke blot naaet
 Limfjordens Besejling, men ogsaa Limfjor-
 dens Besejling i Forbindelse med en Besej-
 ling, som gaar ud i Nordsøen, hvilket altsaa
 gør Besejlingen af Limfjorden saa meget
 værdifuldere. Derfor mener jeg, det er klart,
 at Spørgsmaalet om Limfjordens Besejling
 noget maa komme til at afhænge af, hvad
 man opnaar ved Thyborønkanal. Jeg har
 ved 2den Behandling af Finansloven udtalt
 mig nærmere om dette Forhold, men skal
 dog i Korthed nævne det igen. Det vil
 være i Erindring, at man i 1894 opnaaede
 temmelig betydelige Resultater med Hensyn
 til Besejlingen af Kanalen ved Thyborøn,
 medens man, som jeg tidligere har oplyst, i 1895
 ikke har været saa heldig at avancere og knapt
 kunde bevare den Stilling, man havde opnaaet
 Aaret før. Efter de senere Begivenheder der
 oppe har man imidlertid nu igen tilfulde
 naaet de samme Besejlingsforhold som i 1894.
 Som Forholdene forme sig, kan der nu ikke
 være Tvivl om, at man maa kunne have
 grundet Haab om at komme til en Befæst-
 ning af Kanalen ved Thyborøn og altsaa faa
 en fast Besejling gennem Limfjorden til
 Nordsøen, men Vilkaaret derfor vil ganske
 sikkert være, at man sikrer den nordre Lim-
 fjordstange, ligesom man har gjort det ved
 den sydlige, altsaa ved en Høfde. Der er
 Projekter fremme i Ministeriet om en enkelt
 stor Høfdebygning eller i alt Fald Molebyg-
 ning ved Thyborøn. Den antages dog af
 teknisk saakundige for ikke at være betryg-
 gende. Der var et Vædringsforslag fremme
 her ved 2den Behandling, stillet af det ærede
 Medlem for Titled Amts 3dje Valgtreds
 (N. Andersen), som jeg den Gang erklærede
 mig enig med i Princippet, og dette gør jeg
 igen. Jeg tror imidlertid ikke det vil være
 rigtigt at gaa til Bygningen af en saadan
 Høfde, som det ærede Medlem foreslog.
 Sagen er for Tiden til Underjøgelse, og
 jeg er derfor ikke i Stand til at stille noget
 Forslag om, hvorledes en Ordning, her
 skulde være, men jeg er overbevist om, at
 det, som vil kræves, naar man virkelig skal
 forhindre en Sandvandring, samtidig med
 at man sikrer Løbet er at bygge Høfder i
 større Stil og større Antal paa den nordre